

Scénář k rozhlasové reportáži



Zpracovali žáci 8. třídy ZŠ Špitálská, Praha 9

**Barbora Bieliková
Veronika Černá
Fidelio Seidl
Lucie Sklenářová
Tereza Urbášková**

Jan Král se narodil 16. července 1930. Celý život bydlí v Praze ve Vysočanech, kde prožil i druhou světovou válku.

Pan Král vzpomínal na období po atentátu na Reinharda Heydricha, kde lidé měli strach o své blízké. Ve Vysočanech byly v souvislosti s atentátem popraveny rodiny Smržovi, Piskáčkovi a Khodlovi, které byly členové Sokola.

„poslyš, to byla hrozná věc. To se bála celá Praha. Páč Němci dělali prohlídky a za každou hloupost zavírali.“

Rodina pana Krále měla štěstí a prohlídce se vyhnula možná i díky tomu, že v jejich ulici sídlila německá firma Osram, která vyráběla žárovky.

Pan Král vzpomínal na období Pražského povstání, kdy se stavěly barikády na vlakové trati ve Vysočanech a na Palmovce. Radost z končící války vystřídala smutná událost.

„Mýho kamaráda tady v parku, jak jdete k Rokytce, tak tam je takový pomníček Ladislav Hindl, to byl vůdce naší bandy on byl o čtyři roky starší a ten nám tady šéfoval. Tak toho chudáka tady zastřelili.“

„Naše rodina byla praštěná, takže jsme šli hned bojovat proti Němcům. Když jsem přišel na velitelství, tak tam byl kapitán Páral, kterej byl kamarád mýho táty a on mi povídá: Tobě není patnáct tak vypadni vocať.“

Díky znalosti světových jazyků se do květnového povstání nakonec zapojil alespoň jako tlumočnický německým zajatcům.

Konec války znamenal strach při náletech na Vysočany, kdy se všichni schovávali ve sklepech.

„Modlíte se, abyste nedostali haupt treppu. No, tak jsme přežili, na konci padly bomby, nám to jen zlikvidovalo střechu, to byla taková tlaková vlna.“

Po únorové revoluci pana Krále a jeho rodinu zasáhla nelehká situace, pro tehdejší režim byl nepřítelem národa.

„Tady bydlel nějaký strážmistr Strmisko, kterého popravili ve dvaapadesátém roce komunisti, a táta dostal 12 let. Sestra utekla do Austrálie a já jsem matce přísahal, že zůstanu doma.“

Pan Král dodržel slib a neemigroval, ale v nejtěžších chvílích doma být nemohl.

„Když mámu vystěhovali a já byl na vojně z baráku, to se mě dotklo nejvíc. Čemuž jsem absolutně nemohl zabránit, páč jsem byl na vojně.“

Museli se do 24 hodin vystěhovat a pobývala po příbuzných. Po nějaké době se rodina mohla vrátit zpět. Tatínek pana Krále si nakonec odseděl 9 let na Mírově a v Leopoldově, domů se vrátil s tuberkulózou.

Panu Králi bude letos 90 let, žije se svojí manželkou, má 2 děti, vnoučata i pravnuka. Úspěšně reprezentoval náš stát v ragby, mimo to surfoval, jezdil na lyže, běžel třikrát Jizerskou padesátku. Kromě sportu žije i kulturou.

Ve svém životě se setkal s mnoha těžkými situacemi, ale i přesto má optimistický pohled na svět.

„Víš, nikdy nesmíš klesat na mysli, vždycky se některý špatný věci v dobrý věci obrátěj.“

Děkujeme panu Králi, že si na nás udělal čas a podělil se s námi o své vzpomínky. Jsme rádi, že jsme mohli vyslechnout jeho životní příběh.